

Farní listy č.38/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

24. září – 25. neděle v mezidobí

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Oni však té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat. Právě tato věta nedělního evangelia popisuje nejen postoj apoštolů, ale zdá se mi, že odpovídá mentalitě mnohých našich současníků. Nerozumí a bojí se zeptat. Možná se nebojí, možná se jim někdy obyčejně nechce.

Na druhou stranu, kdo z nás může říci, že Bohu rozumí, kdo může pochopit jeho myšlenky? V knize žalmů jsme o tom dokonce ujišťování, že naše smýšlení není smýšlení Boží, že opovržlivostí z naší strany je chtít myslet jako Bůh. Ano, trocha pokory nám neublíží.

Opět jsem se setkal s příběhem lidí, kteří prožili velkou rodinnou tragédií – náhlou smrt někoho

blízkého. A protože si tuto situaci neuměli nijak zpracovat (Ize se vůbec se smrtí milovaného člověka smířit?), došli k závěru, že Bůh není. Že pokud by byl, nedovolil by to.

A potom jsem četl úterní evangelium o tom, jak Ježíš v městečku Naim potkal vdovu, který se loučila se svým jediným synem. Smuteční průvod zrovna odnášel tělo zesnulého na místo věčného odpočinku. Zkusme si jen představit bolest této matky. Zkusme si představit její strach z budoucnosti – neměla ani muže, ani syna, který by se o ni postaral. A přece, když se k ní Ježíš přiblížil a řekl: Neplač, dovolila mu, aby se dotkl már, na kterých chlapec ležel. Neřekla: tobě se to snadno řekne. Neptala se: kde jsi byl, když můj syn umíral. Nekřičela: Bůh není. I když jí bylo moc těžko, nepředstavitelně těžko. A nemohla čekat, že Ježíš jí syna jen tak hned vrátí (to víme my, kteří známe celý příběh, a víme, co se za chvíli stane). V své bolesti, smutku, strachu a možná i zoufalství dala Bohu šanci. Dovolila Kristu nejdřív říci slovo útěchy: neplač a potom se dotknout már a nakonec vzkřísit jejího syna.

O tom jsem chtěl dnes napsat těch pár slov: dávejme Bohu šanci! Nevíme všechno, nevidíme do všeho. Neumíme si vysvětlit tolik věci a událostí. Ale co nám pomůže, když si řekneme: Bůh tedy není? Bude naše bolest menší? Najdeme jakýkoliv smysl?

Když nerozumíme, ptejme se. A nechme své srdce otevřeným, abychom uslyšeli odpověď. Třeba tak jednoduchou, jako ta, kterou uslyšela vdova z Naim: neplač.

P. Miroslaw Gierga

Liturgie slova – 24. neděle v mezidobí

1. ČTENÍ - Mdr 2,12a.17-20

Bezbožníci řekli: „Číhejme na spravedlivého, podívejme se, zda jsou pravdivá jeho slova, zkusme, jak to s ním skončí. Je-li spravedlivý Božím synem, Bůh se ho ujme a vysvobodí ho z ruky protivníků. Zkoušejme ho soužením a trápením, abychom poznali jeho mírnost a přesvědčili se o jeho trpělivosti. Odsudme ho k hanebné smrti, zda nalezne ochranu, jak říká.“

ŽALM 54 - Odpověď: Pán mě udržuje naživu.

Bože, zachraň mě pro své jméno, – svou mocí mi zjednej právo! – Bože, slyš moji modlitbu, – popřej sluchu slovům mých úst!

Neboť povstali proti mně zpušní lidé, – násilníci mi ukládali o život, – na Boha nebrali ohled.

Hle, Bůh mi pomáhá, – Pán mě udržuje naživu. – Budu s radostí přinášet oběti, – chválit tvé jméno, Hospodine, že je dobré.

2. ČTENÍ - Jak 3,16 – 4,3

Milovaní! Kde vládne nevraživost a sobeckost, tam je zmatek a kdejaká špatnost. Moudrost shora je však především čistá, dále pokojná, shovívavá, poddajná, plná milosrdenství a dobrých skutků, ne obojetná ani pokrytecká. Ti, kdo usilují o pokoj, rozsévají v pokoji semeno, jehož plodem je spravedlnost.

Z čeho vznikají války, z čeho boje mezi vámi? Jen z vašich žádostí, které bojují ve vašich údech. Žádáte, ale nemáte; zabíjíte a nenávidíte, a přesto nemůžete dosáhnout ničeho; bojujete a válčíte, ale nic nemáte, protože neprosíte. Prosíte, a nic nedostáváte, protože prosíte špatně: chcete to potom rozplývat na své rozkoše.

Aleluja. Bůh nás povolal kázáním evangelia, abychom dosáhli slávy našeho Pána Ježíše Krista. Aleluja.

EVANGELIUM - Mk 9,30-37

Ježíš a jeho učedníci sestoupili s hory a procházeli Galilejí, ale on nechtěl, aby o tom někdo věděl. Poučoval totiž své učedníky a říkal jim: „Syn člověka bude vydán lidem do rukou, a zabijí ho, ale za tři dni po své smrti vstane.“ Oni však té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat. Potom přišli do Kafarna. Když byl v domě, zeptal se jich: „O čem jste cestou rozmlouvali?“ Oni mlčeli, protože cestou mezi sebou rozmlouvali o tom, kdo z nich je největší. (Ježíš) se posadil, zavolal si svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.“ Pak vzal dítě, postavil ho před ně, objal ho a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mne přijímá; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“

Sloupy víry – Mezi Bohem a člověkem

Všechno, co jsem řekli o víře druhému člověku, poukázalo na něco nesmírně důležitého. Víra je totiž něco, co se může projevit mezi dvěma osobami. Náboženská víra se odehrává mezi člověkem a Bohem. Pokud řeknu „věřím“ ve vztahu k Bohu, znamená to: zaprvé, že svobodně uznávám jako pravdivé to, co Bůh říká, a zadruhé, že jsem toho schopný, protože Bohu důvěřuji a přijímám ho jako někoho, kdo si zaslouží mou důvěru.

Když řekneme slovo „víra“, myslíme na konkrétní pravdy, to znamená obsah této víry (např. že Bůh stvořil svět, že Kristus vstal z mrtvých atd.) a zároveň na postoj důvěry Bohu. Oba tyto aspekty jsou stejně důležité a ustavičně se navzájem doplňují. Poznání samotného obsahu víry nestačí, aby o sobě člověk mohl říci, že věří. I doktor teologie může být nevěřící člověk. Ale na druhou stranu víra není jen záležitostí citů, emocí bez snahy o pochopení pravd víry. V této věci je nutná rovnováha: čím více Bohu důvěřuji, tím více Boha poznávám a objevuji jeho tajemství. A naopak: čím více poznávám Boží pravdu, tím jsem blíže samotnému Bohu. Mluvil o tom nedávno Benedikt XVI.: Víra je osobní lidský akt, který se uskutečňuje ve dvou rozměrech. Věřit znamená především uznat za pravdivé to, co není dokonce schopný obejmout rozum. Musíme přijmout to, co nám Bůh zjevil o sobě, o nás samotných a o všude kolem nás přítomné skutečnosti, v tom také neviditelné, nepředstavitelné a nepochopitelné. Takový akt přijetí zjevené pravdy rozšiřuje obzor našeho poznání a dovoluje nám přiblížit se k tajemství, do nichž je ponořena naše existence. Avšak souhlas s takovým omezením možností našeho rozumu nepřichází snadno. Tady víra projevuje svoji druhou dimenzi: jako důvěra osobě – ne obyčejné osobě, ale Kristu. Důležité je, v co věříme, ale ještě důležitější je, komu věříme.

Skok Abrahamův

Jako příklad člověka věřícího Bible poukazuje na Abrahama. Sv. Pavel ho nazývá „otcem všech věřících“. Druhá kniha Mojžíšova vypravuje příběh muže, který vyzván Bohem opustil svou vlast a putoval do zaslíbené země. Riskoval, důvěřoval Bohu. Největší zkoušku prožíval ve chvíli, kdy po něm Bůh chtěl, aby mu obětoval svého jediného syna, Izáka. A byl připraven to udělat.

Jeho postoj je dokonalým příkladem toho, co znamená „skok víry“. Víra není pouze pasivní přijetí nějakých informací na vědomí. Angažuje celého člověka, tedy rozum, vůli a city. Je volbou konkrétního stylu života. Věřit znamená důvěřovat Božímu příslibu ne teoreticky, ale prakticky v každodenních rozhodnutích. Víra podle Abrahamova vzoru se stává pravdivou cestou života.

ThDr. Tomasz Jaklewicz

Stojíte o klub TV Noe?

Již několikrát jsme ve Farních listech zmiňovali TV Noe – rodinnou televizi, která staví na tradičních křesťanských hodnotách. Nevím, kolik z vás TV Noe sleduje, ani kolik z vás ji má možnost přes satelit sledovat. Protože program této televize je velmi zajímavý, přicházejí Farní listy s myšlenkou klubu TV Noe. Jednalo by se o každoměstítní setkávání v našem farním sále, kde bychom se společně dívali na vybraný pořad této televize. Konkrétně bychom ve Farních listech přinesli nejdříve programovou nabídku – předvýběr, který by obsahoval nějaký dokument (třeba o Janu Sarkandroví?), přednášku (od Kateřiny Lachmanové?) či film (Kráľ David?). Podle vašeho výběru bychom pak z vysílání TV Noe uvedený pořad nahráli a další neděli odpoledne ve farním sále promítali.

Když jsme o tomto klubu přemýšleli, dali jsme si hranici zájmu deseti lidí. Pokud se tedy najde minimálně deset z vás, kteří by měli o takovát nedělní setkání u promítání zajímavých pořadů zájem, budeme tuto myšlenku realizovat. Ozvěte se nám buď písemně, co si o tom myslíte (e-mailem nebo pár řádky dopisu, který můžete vhodit do schránky u fary), nebo nám to třeba jen řekněte, ať můžeme zjistit, zda má smysl klub TV Noe realizovat.

Pěknou neděli i celý týden

Petr Vondraš

Čechy krásné! Čechy mé?

Na svoji první fotografickou výstavu do farního sklípku Vás ode dneška

zve domažlický farář a polský rodák Mirosław Gierga. Deset barevných a černobílých fotografií bude prezentováno pod společným názvem „Čechy krásné! Čechy mé?“ „Devět let pobytu v této zemi a návštěvy tolika krásných míst dovolují úplně se ztotožnit s první částí titulu výstavy. Doufám, že i z druhé věty budu moci odstranit dotazník. V každém případě jsem se chtěl podělit o svoji fascinaci touto zemí a nejtěžším úkolem pro mne bylo zvolit pouze deset obrazů“ – řekl FL autor.

Kdo bude novým ředitelem chóru?

Náhlá smrt pana Otomara Hany v srpnu letošního roku byla nejen bolestnou událostí pro jeho rodinu a přátele, ale způsobila i novou situaci v domažlické farnosti, kde byl Otomar Hana varhaníkem a ředitelem chóru. Budoucnost sboru varhaníků, způsobu jejich spolupráce a možnému obsazení uvolněného postu ředitele chóru bylo věnováno nedělní setkání. O svých představách a plánech mluvili František Milfort a Marek Vorlíček, kteří se budou o zmíněné místo ucházet. Otázka liturgie a volby zpěvů je záležitostí celé farnosti, která se na modlitbu schází, a proto je přáním faráře před konečným rozhodnutím znát názor jak samotných varhaníků, tak i ostatních farníků. Zástupci těch druhých, tedy farní rada, se sejdou na svém zasedání nejbližší úterý 26.9. od 19.00 hodin na faře. Na programu setkání budou také aktuální pastorační a stavební akce, pastorační iniciativy do budoucna a hodnocení práce odborných skupin farní rady.

Orel nabízí i letos cvičení rodičů s dětmi

Rádi bychom pozvali všechny na cvičení rodičů s dětmi, které se bude konat od října každý pátek od 18:00 do 19:00 hodin. Stejně jako minulý školní rok budeme i tentokrát cvičit a hrát ve dvou skupinách. V první skupině budou hrát starší děti fotbal nebo florbal a ve druhé budou připraveny hry od Janiny Jankovcové a Evy Císlerové pro ty menší děti. Samozřejmě budou vítáni i ti rodiče a děti, které se minulý rok neúčastnily.

Petr Jankovec

Biskup se setká s ministranty v Domažlicích

Za místo svého 6.setkání s otcem biskupem si zvolili ministranti plzeňské diecéze právě Domažlice. V sobotu 30. září už od půl desáté sem přijedou ze všech západočeských farností do kláštera augustiniánů, kde je pro ně připravený několikahodinový program. Nejdříve se ministranti vzájemně seznámí a budou mít příležitost říct několik slov o farnostech, z nichž pocházejí. Vrcholným bodem je mše svatá v 11.30 hodin celebrotaná Msgre Františkem Radkovským a kněžími, kteří o formaci ministrantů pečují. Starost o službu při této slavné liturgii byla svěřena domažlickým ministrantům a můžeme jen doufat, že nezklamou! Po obědě se ministranti a ministrantky setkají ještě ve věkových skupinkách, kde na ně budou čekat animátoři. Po závěrečném požehnání biskupa asi v 15.30 hodin se vrátí do svých farností a domovů.

Jeden z organizátorů podobných setkání, P. Jaroslav Hülle z Rokycan, vidí jejich smysl především v prožití společenství a povzbuzení těch ministrantů, kteří s podobným společenstvím ve své farnosti počítat nemohou.

Farní knihovna doporučuje

Joseph Roth, autor románu *Job*, příslušník rakousko-židovské větve, se narodil 2.září 1894 v Haliči. Odešel studovat filozofii a literaturu do Vídně. Rakouská metropole se mu stala na řadu let domovem. Působil jako novinář a spisovatel a během svého poměrně krátkého života dosáhl mezinárodního věhlasu. Byl již před válkou hojně překládán, a to i do češtiny a slovenštiny. Román *Job* vyšel roku 1930 a v prvním českém překladu v roce 1934. Je to příběh Mindela Singera, životními bédami stíhaného židovského učitele na pomezí předválečného carského Ruska. Jeho osud čtenáře jistě zaujme a dá námět k přemýšlení o životě prostých lidí, o jejich radostech a strastech. Autor z obavy před rasovým pronásledováním odešel do Francie, kde 27. května 1939 umírá.

Životní příběh Mandela Singera je zajímavý a poučný.

Od 6. září každou středu je možnost navštívit farní knihovnu v době od 9.00 do 11.00 hod. a odpoledne od 15.00 do 17.00 hodin. Na čtenáře se těší M.Krutinová, V.Panáčková a M.Cenefelsová.

Návštěvníky knihovny prosíme, aby používali zvonek „Farní sál“, který se nachází na pravo od dveří.

Stránka nejen pro mládež

Diecézní pouť v Teplé očima mládeže

Minulou sobotu se konala v pořadí již sedmá diecézní pouť v klášteře Teplá. Mládež se zde však sešla už v pátek, aby s biskupem Františkem prožila společný večer. Způsoby dopravy jsou rozdílné, ale za zmínku stojí, že Libor, Anička, Dan a Olda zvolili cestu na vlastní pohon – na kole. Po mši svaté, která proběhla již ve ztišení tmavého večera v úžasném místě místního kostela, následovala chutná večeře, mlaskání muselo být slyšet až do Domažlic, nebo ne? Čas, kdy se lidé vidí po nějaké době, rozhodně slouží i ke sdělení nejprvnějších dojmů a i těch dalších, vždyť to znáte. Program však pokračoval, zaplnili jsme klášterní kapli, tento rok bylo zase o něco více mladých. Krásná atmosféra provázela nejen společnou modlitbu, ale i zpěvy adoračních písní. Na závěr udělil biskup František každému zvlášť svoje požehnání. K tomu jsme dostali kříž. Oficiálně se ukončila adorace, ale většina lidí ještě zůstala s Pánem. Noc jsme strávili, no opravdu, noc jsme strávili. Prostě přečkali, přespali, každý podle svého zvyku a nálady. Sobotu jsme začali společnými ranními chválami, tím se otvíral hezký den, a ani druhý bod nám ho nekazil, snídaně potěšila, žaludky naplnila a ejhle, čas letěl, tak rychle uklidit ložnice a najednou jsou z toho sály pro odpolední setkání mládeže. Prostě jsme takoví malí, mladí kouzelníci. Z ničeho nic, jako když se mraky roztrhnou, začaly přijíždět autobusy z různých míst naší diecéze a prostranství se zaplnilo poutníky, však jich také bylo. Po společném uvítání se dělí program pro děti, pro mládež a pro poutníky. My jsme měli P. Roberta Bergmana - povídal na téma, které bylo shodné s mottem plzeňské diecéze. No a jeho slova byla zajímavá a provokující, jedním slovem: „Zvládlto fakt dobře“. No a potom jsme se sešli na společné mši svaté, z které jsme mohli načerpat duchovních sil, a proto logicky – následoval oběd, pro doplnění těch dalších sil. Odpoledne nás navštívila jedna žena, maminka a také velmi důležitá pomocnice časopisu IN, kdo ho ještě neznáte – časopis pro náctileté dívky. Informovala nás o tom, jak se daří tomuto tisku. Říkala různé zajímavé věci a při společné scénce se čistě náhodou, dobrovolně setkali dva dobrovolníci, kteří se museli vcítit do role redaktora a druhý do slavné muzikální hvězdy. Podstatné pro nás bylo, že Maruška a Honza zvládali udržet pozornost, zabavit publikum a jasně ukázat, kudy cesta nevede, asi. Jednoduše byla to sranda, která se oběma hercům povedla. Po závěrečné přednášce P. Kryštofa o modlitbě a závěrečném požehnání jsme opustili brány kláštera a rozjeli se domů. Tentokrát už většinou na více kolech, většinou na čtyřech.

Anna K. a Paddy ?.

Společně pro středoškoláky a výše

V úterý bylo první setkání, na kterém jsme domluvili několik věcí:

- * budeme se scházet během školního roku vždy v úterý v 18. hodin
- * budeme začínat včas, proto chodte včas
- * 1. úterý v měsíci věnujeme celé nějaké formě modlitby (adorace, růženec, ...)
- * navržená témata jsou: katechismus, dogmata, hosté a další

Už jste vyšli základní školu? Není vám Bůh ukradený? Tak v úterý na faře ...

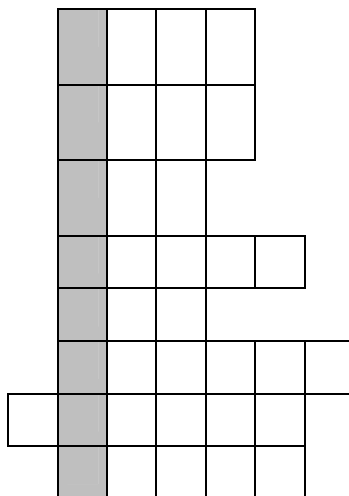
Paddy a Libor

Stránka pro děti

- ❖ **K dnešnímu evangeliu:** Učedníci se dohadovali o to, kdo z nich je největší. Chtěli získat ta nejpřednější a nejváženější místa. Ježíš překvapivě říká: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.“ Člověk je důležitý tím, že slouží. U Ježíše je důležitá každá práce, každé postavení, každý člověk. On může použít každého.
- ❖ **Modlitba:** Bože, dal jsi nám oči, uši, ruce, nohy i rozum, abychom mohli dělat dobro. Nauč nás, abychom to všechno nepoužívali jen pro sebe, ale pro tebe a pro druhé, zvláště pro ty, kteří naši pomoc hodně potřebují.
- ❖ **Doplňovačka:** Kdo řekl: „Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale abych sloužil.“? Odpovězte na otázky a vylustřete tajenku.

1. Původně rybář, jeden z nejbližších Ježíšových učedníků, bratr Ondřeje.
2. Jméno Mojžíšova bratra a kněze ve svatyni na poušti.
3. Jméno muže, který zachránil největší množství zvířat.
4. Zákonný otec Ježíšův.
5. Adamova žena, matka všech živých.
6. Chudák prosící o pomoc.
7. Lid Boží.
8. Muž, který pomohl Ježíšovi nést kříž.

- ❖ Řešení doplňovačky z minulého týdne: 1.a) Za Jana Křtitele. 1.b) Za Eliáše. 2.)Ty jsi Mesiaš. 3.) Cesarea Filipova.

Encyklika papeže Benedikta XVI. „Deus caritas est“ (23)

b) Křesťanská charitativní činnost musí být nezávislá na stranách a ideologiích. Není to ideologicky usměrňovaný prostředek na změnu světa a nestojí ve službách světských strategií, nýbrž zde a nyní zpřítomňuje lásku, kterou člověk stále potřebuje. Nová doba je především od 19. století ovládána různými variacemi filozofie pokroku, jehož nejradikálnější formou je marxismus. K marxistické strategii patří teorie o zbídačování. Tvrdí, že ten, kdo charitativně pomáhá člověku v poměrech nespravedlivé moci, staví se ve skutečnosti do služby stávajícího nespravedlivého systému tím, že jej zdánlivě, aspoň do určité míry, činí snesitelným. Tím je brzděn revoluční potenciál, a tím i zadržován převrat k lepšímu světu. Proto je pranýřováno a napadáno charitativní nasazení, jako by upevňovalo systém. Ve skutečnosti je to filozofie nelidskosti. Nyní žijící člověk je obětován molochu budoucnosti, jehož opravdové uskutečnění je přinejmenším pochybné. Ve skutečnosti humanizace světa nemůže být rozvíjena tím, že se prozatím umlčí. K lepšímu světu se přispívá pouze tím, že se koná dobro nyní a v první osobě, s veškerou vášní a kde je to jen možné, nezávisle na stranických strategiích a programech. Program křesťana – program milosrdného samaritána, Ježíšův program – je „vidoucí srdce“. Toto srdce vidí, kde je zapotřebí lásky, a podle toho jedná. Samozřejmě k spontánnosti jednotlivce se musí přidružit, když se charitativní činnosti ujímá církev jako společné iniciativy, také plánování, opatření do budoucnosti a spolupráce s podobnými státními institucemi.

c) Kromě toho prokazovaná láska k bližnímu nesmí být prostředkem k tomu, co se dnes nazývá proselytismus. Láska je zdarma; neprojevuje se, aby bylo dosaženo jiných cílů. To však neznamená, že by se musel při charitativní činnosti nechat Bůh a Kristus stranou. Vždycky je ve hře celý člověk. Často je nejhlubším důvodem utrpení právě nepřítomnost Boha. Kdo působí charitativně ve jménu církve, nikdy se nebude pokoušet vnucovat druhému víru církve. Ví, že nejlepším svědectvím pro Boha, v něhož věříme a který nás pobádá k lásce, je čistá a nezištná láska. Křesťan ví, kdy je čas mluvit o Bohu a kdy je správné o něm mlčet a nechat, aby hovořila sama láska. Ví, že Bůh je láska (srov. 1 Jan 4,8) a že se stane přítomným právě v okamžiku, když se nedělá nic jiného, než že se miluje. Ví – abychom se vrátili ke dříve položeným otázkám – že pohrdat láskou znamená pohrdat Bohem i člověkem – pokus vystačit bez Boha. Proto je láska nejlepší obranou Boha i člověka. Úkolem charitativních organizací církve je posilovat toto vědomí ve svých zástupcích, aby se svým jednáním, jakož i svým mluvením i mlčením, svým příkladem, stali věrohodnými svědky Krista.

*****

Farní charita informuje

Sběr zánovního šatstva pro diakonii Broumov se uskuteční ve dnech 3. – 4.10. (úterý – středa příštího týdne) ve dvoře fary od Spálené ulice. V úterý akce bude probíhat od 15.00 do 17.00 hodin a ve středu od 11.00 – 13.00 a od 15.00 – 17.00 hodin.

Prosíme pouze o zánovní a použitelné šatstvo.

Farní charita Domažlice